

KURJER WARSZAWSKI

D. 23. Września.

PIĄTEK,

Rok 1831.

N° 257.

WSPOMNIENIA

Odplynienie Eskadry
Zygmunta III z Gdań-
ska 1594.

Wypis z Najwyższego reskryptu do JW. Jenerała Jazdy Hr. Witta, Dowódcy 3go korpusu rezer: Jazdy, wydanego pod d. 11 Wrze: 1831 r. w Petersburgu: „*Urabio Iwanie O-sipowiczu!* Ze wszystkich odbieranych doniesień, z ukontentowaniem spostrzegam, że wojska powierzonego Wam 3go Korpusu Jazdy Rezer: przez Was uformowanego, w ciągu całej wojny przeciw Powstańcom Polskim odznaczyły się świetną walecznością i niezachwianem mężstwem. Zwycięstwa przez nich odniesione są skutkiem najwyższego porządku we wszystkich przedmiotach, do którego staraniem Waszem doprowadzone zostało; bez przestanna i niezmordowana gorliwość, równie iak roztropne rozporządzenia i mężstwo okazane przez Was w sprawie przeciw powstańcom Polskim, zjednały Wam niezaprzeczone prawo do szczególnego Mege zadowolenia i wdzięczności. W oznakę których najmiłościwiej rozkazem z dnia dzisiejszego wydanym, mianowałem Was Szefem Ukraińskiego Ułańskiego pułku, najstarszego z walecznej 3ej dywizji Ułańskiej. Jestem mocno przekonany że zachęceni Memi szczeremi względami nie będziecie ustawać w służbie, a tem samem poświęceniem się z iakiem dotąd onę wypełnialiście.“ — Zostaję na zawsze Wam przychylny (podpisano) MIKOŁAJ.

Podaję się do powszechnej wiadomości szczególnie doniesionego już w Gazetach porażenia przez wojska Najjaśniejszego CESARZA Jmci i KRÓLA, korpusu Jenerała Ramorino, który będąc zapędzonym do Galicji, zmuszonym został złożyć broń na rozkaz Austriackiego Je-

nerała Bertoletti. — Gdy nieprzyjaciel postąpił do Wawolnicy i Kazimierza, Jenerał Adjutant Baron Rozen ciągnął 14 Września z wojskiem sobie powierzonym tuż za Jenerałem Ramorino ku Wawolnicy; wystawczy w tym celu część Kozaków na drogę do Kazimierza, Wieczorem przednia straż nasza niezważając na nadwyczajnie złą drogę, zbliżyła się do Kowala, i znalazłszy nieprzyaciela w obronnej pozycji, przygotowała się z swej strony do rozpoczęcia ataku. Zaledwie wojska nasza uszykowały się do boju, natychmiast przybył Parlamentarz z Działuński z ekspedycją Ramorino, w której prosił o objaśnienie względem zagzłego wezwicia Warszawy, i żądał zawrzeć układy. Dana mu została natychmiast odpowiedź, że gdy z swej strony niedopełni warunków kapitulacji Warszawy, zatem nadal od niego Parlamentarze przyjmowani nie będą, chyba z oświadczeniem poddania się i spuszczenia się na łaskę N. Cesarza. Na tej zasadzie, nazajutrz zrana wojska nasze rozpoczęły postępować na nieprzyaciela i uduły się na Józefów. Ramorino zająwszy pozycję przy Opolu, przedsięwziął bronić jej upornie, dla zyskania czasu ściągnięcia mocniejszego oddziału wysłanego z Zawadzkiem przez Kazimierz do Podgórza. Nieprzyjaciel chcąc, ile możności, utrudnić postęp wojska naszego, zniszczył wszystkie mosty, i osadził silnie piechotę i artylerję miasteczko równie iak opłotki w rościągłości 2ch wiorst wiodące do niego przez błota. Przeshkody te niemogły jednakże wstrzymać wojska naszego. Opanowawszy bowiem, bez

wystrzału, Opole, w mgnieniu oka wyrugowało nieprzyjaciela bagnetem, z drugiej pozycji nieprzystając go razić ciągle i ścigać. W początku samego ataku wymierzonego na Opole, przednią straż Zawadzkiego zbliżyła się do Opłotków na drodze z Głuska; lecz wzięta we flankę przez wojsko nasze, zwróciła się w tył, będąc napadniętą przez Kozaków. Powstańcy będąc ze wszystkich stron atakowanymi, znaleźli się w smutnem położeniu, i nie mogli tylko uciec śpiesznie z Opola, przez lasy, na Chodlik i Trzyszczenie do Kamienia, rzucając po drodze ładunki, amunicję i bagaże. Nadzwyczajnie błotnista droga stanęła nam na przeszkodzie do silniejszego ścigania, które z tego powodu musiało się ograniczyć na działaniu samej jazdy. Korzystając z tymczasowych opóźnień, główna siła *Ramoriniego* uskuteczniła swoje poruszenie przez Wrześowiec, gdzie tylna jej straż zajęła dogodną pozycję, z której jednak została wyparta i zmuszona do lasów się cofnąć. Nieprzyjaciel skoncentrował znowu swoje siły pod Józefowem, ażeby przez to oddziałowi Zawadzkiego dać czas do zbliżenia się. Lecz i tu stanowczy atak, przypuszczony na bagnety, oraz ruch wojska naszego wykonany na lewo dla okrążenia, nie tylko odparł Powstańców, ale jeszcze i z samego Józefowa wyrugował, gdzie na próżno Strzelcy ich opierali się po domach. Gdy już ciemna noc wstrzymała z naszej strony ściganie, korpus *Ramoriniego* zajął pozycję o 3 wiorsty od Józefowa. Dnia 16 o świcie, Jenerał-Adjutant Baron Rozen dał rozkaz postępowania naprzód. Nieprzyjaciel spotkał świeżą awangardę naszą, między Rachowem i Świeciechowem, zajmując piechotę las między temi dwoma punktami będący. Lecz i ta pozycja niebawem odebrana została, i Powstańcy skoncentrowali się, potem w Rachowie, usypawszy

mocne baterje na wzgórkach ku prawej stronie tego miejsca. Oparcie się ich jednak i w tem miejscu nie długo trwało. Skuteczność artylerji naszej i silne natarcie piechoty zmusiły nieprzyjaciela do spiesznego cofnięcia się do Zawichostu, na przeciw którego Powstańcy przy wsi Kosinie usypali baterję o 30 sta działach i mocnem ogniem spotkali nasze kolumny wychodzące z lasu. Niezważając na to, dzielny atak naszej piechoty, z przodu i z lewego skrzydła, a tym bardziej niespodzianego zajęcia oddziału kawalerji naszej z prawej strony od Maiszewa, wprawiło Powstańców w nieład i zmusiło do odwrotu do Borowa, zajmując się poprzednio ocaleniem swych baterji. Lecz i w tem miejscu zdobyto kilka iaszynek amunicyjnych i część bagażów. Przy wejściu do pomienionej wsi wojsko nasze na przodzie będące wytrzymać musiało silny ogień działowy którym je raził nieprzyjaciel. Minąwszy Borów, korpus *Ramoriniego* stanął w szyku bojowym przy samej granicy *Austriackiej* dotykając jej zadniemi kolumnami. W tem miejscu nieprzyjaciel rozpoczął silną kanonadę do zbliżających się kolumn naszych. Jednakże z wszystkich tego poruszeń widocznem było przedsięwzięcie udania się za granicę państwa Rosyjskiego, do uskutecznienia czego dosyćby było postąpić 200 kroków. Unikając Jenerał Adjutant Baron Rozen tak znacznej straty ludzi, rozkazał wyciągnąć wojsko z pod strzałów i ograniczyć się na opasaniu z frontu i po bokach pozycji Powstańców, co nakłoniło ich do zaprzestania kanonady i wysłania na nowo Parlamentarza. Pułkownik *Podczaski* żądał z ich strony dawniego zawieszenia broni, celem wyjaśnienia na czym się zasadza kapitulacja Warszawy, i że *Ramorino* z korpusem swoim jest w gotowości wypełnić to wszystko, na co się zgodziło

wojsko w Warszawie. Łatwym było domyślić się z tego żądania chęci Powstańców zyskania czasu do znalezienia sposobności prze-rznięcia się przez granicę, lub przejścia przez Wisłę, na przygotowywujących się w Zawichoście tratwach. Z tej przyczyny odpowiedziano im zostało stanowczo, że w każdym zdarzeniu tak jak poprzednio mieli sobie oświadczeniem, mają złożyć broń i bez warunkowo spuścić się na łaskę Monarchy. Ramorino odebrawszy powtórną tę odpowiedź przez parlamentarzysty, przeszedł w nocy z d. 16 na 17 do Galicji, gdzie 18 b. m. broń złożył. Strata nasza w powyżej opisywanych miejscach nieprzechodzi 500 ludzi. Z korpusu Ramorina oprócz większej części zabitych i rannych, wzięto w niewolę około 2ch tysięcy, między którymi znajduje się Hrabia Władysław Zamojski i wielu Oficerów wyższych i niższych.

Komisja Wództwa Mazowieckiego do Urzędników, Obywateli i Mieszkańców Wództwa Mazowieckiego. Pełniący obowiązek Prezesa Komisji Wódzkiej, otrzymał rozporządzenia JW. Generała Jazdy Hrabiego Wilta Gubernatora Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 17 Nr 41 wydane na zasadzie polecenia JWgo Feldmarszałka Hrabiego Paszkiewicza Erywańskiego z d. 16 Nr 2164. „Aby wszyscy Urzędnicy Komisji i jej podwładni wrócili do właściwych obowiązków, ci bowiem którzy nie stawiają się, do surowej odpowiedzialności pociągając i pod Sąd wojenny oddani zostaną. Upoważniona przez powyższe rozporządzenie Komisja Wódzka przystępując do objęcia urzędowania, poleca wszystkim Urzędnikom i Oficielom, aby również do miejsc właściwych udali się i obowiązki według zarządzeń wydanych przez Rząd Króla: Polskiego po dzień 28 Listo: 1830 r. wykonywali. Znajdujący się w Woiewództwie Mazowieckiem Urzędnicy przez Władzę

Cesarско-Rossyjską lub przez Komissiją pod przewodnictwem Generała Dywizji Dąbrowskiego będącą, do służby powołani, w takowej pozostaną: dla czego Urzędnikom obowiązki swoje na powrót obejmującym poleca się stosownie z niemiż znoszenie w przedmiotach, któreby wzajemnego porozumienia wymagały. Kassa główna i Kassy obwodowe, równie jak Urzędy właściwe Celne i Konsumcyjne ile obśadzone Urzędnikami i Oficielami nie tylko kosztowną kwalifikacją posiadającymi, ale dla bezpieczeństwa skarbów Publicznego kancjonowanemi, a to wedle zasad przez Rząd Królestwa Polskiego po dzień 28 Listopada 1830 roku postanowionych i nadal w zupełnej mocy utrzymanych, zaprowadzają się bezwzględnie; o ile możliwości w składzie jakim poprzednio znajdowały się, i kontrybucji do tychże Kass wyłącznie wszelkie podatki i należności Skarbowe wnoszą się obowiązani. Wszyscy wreszcie Obywatele i Mieszkańcy Woiewództwa winni bez opóźnienia najmniejszego wykonywać rozkazy, przez właściwych Komissarzy Obwodowych im wydane, szczególnie zaś pod względem dostarczenia żywności i furazżu, gdy wedle rozkazu na początku wzmiankowanego, „pierwszą czynnością Komissji Woiewódzkiej powinno być wydanie rozporządzenia względem dostarczania dla Armii NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA żywności, furazżu, mięsa i wódki, wszystko za zapłatą podług cen jakie będą ustanowione.“ Dla czego Komissja Woiewódzka szczególnie przedmiotem tym zajmować się będzie, aby obok zabezpieczenia potrzeb armji, równowagę w ich rozkładzie pomiędzy kontrybucyjami, z względnością przynależną dotkniętym, znakomitszymi stratami zachowała. — W Warszawie d. 19 Wrze: 1831. — Ref: Stanu Przydny: Kołuchowski. Sek: Jlny Dziewanowski. Z.

Lista imienna Jeneratów, Officerów wyższych i niższych, niemniej Urzędników wojskowych, którzy nieudawsz się za wojskiem lub zapiostrzy żądanie o uwolnienie wykonalni na nowo przysięge wierności N. Cesarzowi Jmci i Królowi, lub adali się za granicę gdzie są podanemi, do d. 21 Września r. 1831 włącznie. Jenerał broni Krasiński Jzydor. Jenerał: Dywizji Malecki Jan, Biegański Eu.; Jenerałowie Bryg: Redel Jakób, Darewski Antoni, Bontemps Piotr, Tomicki Jan, Pawłowski Antoni. Pułkownicy: Sejdltitz Józef, Wejski Winc., Gugenus Jan, Rouget Michał, Borakowski Fr., Rutie Audi, Wejsflog Kar., Alfons Alex., Dulfus Stani., Korytowski Mich., Turno Mi., Regulski Józ., Minter Wil., Denhof Stani., Michałowski Józef, Siemianowski Euzebi. (Dalszy ciąg nastąpi.)

Doktor Lewkowicz Dyryg: Szlabs Lekarz w Koszarach Alexandryjskich, znany w kraju i za granicą jako Operator, Okulista i Akuszer, mieszka przy ulicy Rynek Nowego miasta w domu Wolterowej Nr 332 na 2 pięć: od dziedzica. **DONIESIENIA.**

Nro 2016 za Szpitalem Izraelitów przy ulicy Żyzna, mieszka **THOMASZ SĄDOWY** przysięgły, egzaminowany z praw wszelkich i poświadczony prócz urzędowych czynności, pisze wszelkie podania do władz najformalniej w językach: polskim, rossyjskim, francuskim i łacińskim, jako upoważniony, od Rządu od r. 1827. Pod tym Nrem zawsze dostać można kropel aromatycznych doświadczonych, jako też informacji w cierpieniach podagry reumatyzmów, oraz i kontuzjach.

J. Roman.
Podpisany na honor upraszać znalazcy **REWERSU** na zł: 500 przeze mnie na d. 16 b. m. przypadkowo zgubionego, aby z takowym do Drukarni Kurjera Warszawskiego zgłosić się raczył, gdzie odbierze nagrodę. Rewers ten jest wydany przez pewną osobę, która zwykle jest wiadomą.

Wawrzyniec Raszkowski.
Odwołanie. Licytacja niektórych pozostałości do f. p. Hr. Sierakowskiego należącej na d. 26 m. i r. b. oznaczona, odwołaną zostaje na teraz i termin późniejszy na nowo ogłoszonym będzie.

Są do sprzedania **POJAZDY**, iako to: dorożka nowa z Moskwy sprowadzona, kocz nowy i stary, lecz bardzo dobry. Wszystko to przy ulicy Mokotowskiej Nro 1668.

Kto ma do sprzedania dobrą, wygodną **BRYCZKĘ**, niech się zgłosi do Drukarni Kurjera Warszawskiego.

FABRYKANT OLEIU z nasienia rzepaku, lnu, maku i t. p. Uwiadamia obywateli którzyby mieli na sprzedaż podobne nasienia, aby się zgłosili do niżej podpisanego fabrykanta przy ulicy Alexandrya Nro 2774 na przeciwko pałacu Denasa. W tejże fabryce jest do sprzedania w różnym gatunku 24,000 sztuk **MAKUCHY**, która dla paszy byłaby jest pożywną i zdrową; a szczególnie dla koni zożniających.

Jakóbek Karlinier.
W domu Łaszczyńskich pod Nr. 489 przy ulicy Długiej w Handlu, są następujące Towary, iako to: Wina wszelkiego gatunku Byńskie, Francuskie i Węgierskie, Arak Jamajka, Herbata świetoczna, Kawa i Cukier, Drzewo farbierskie i inne wszelkie Towary do Handlu Korzennego należące, za iak najniższą cenę sprzedawane będą.

Na żądanie Spkcessorów niegdą Emilji Bielawskiej, w d. 26 Września r. b. o godzinie 9ej z rana, rozpocznie się w domu przy ulicy Pokornej Nro 2230 sprzedaż przez licytacją publiczną ruchomości do pozostałości po tejże Bielawskiej należących, mianowicie: mebli, garderoby i bielizny damskiej, szkła, porcelany, i t. p. tudzież wozów. W razie nieukończenia też licytacja w następującym dniu także od godziny 9 będzie kontynuowaną. — *Ludwik Wotowski, Regent.*

EST do sprzedania **KLACZ** wierzchowa, szarogniada, lat 4 na 5 mająca, wzrostu średniego. Wiadomość u stróża Lewandowskiego w Mennicy. **KONTRAKTOW NAJMUMIESZKAN** w Warszawie, różnemi artykułami, nabyć można w składzie Papierni z Jeziorni przy ulicy Wierzbowej za gr: 10.

DONIESIENIA Z BIORA INFORMACYJNEGO.
Dwie **KROWY** rosłe, jedna pstra, a druga kasztanowata żywa, literami J. D. na rogach oznaczone, w środe to jest d. 21 b. m. przed południem wyszedzsy na ulicę Nowy świat zabłąkały się. Mający onich wiadomość raczy dać wiedzieć do Lokatora w domu Remerowej Nro 1267 przy ulicy Nowy świat na 1szem piętrze, za co przyzwolitą otrzyma nagrodę.

SZAF duża do strojów, ozdobna i wygodna, oraz duży **STOŁ** kupiecki poruczono na sprzedaż Biłgoraj Informacyjnemu.

Dziś rano stopni ciepła 3. Wczoraj w połu. 10.